

AFWASMACHINE

aan mijn bestek

Adieu messen en vorken, ik was jullie nooit meer af.
Het is uit tussen ons. Geen toegewijd leuteren meer
tussen zachte doeken, ik stop jullie als lastige kindertjes
in een crèche, ik ben blij dat ik jullie heb,
o, ik zou jullie niet willen missen! maar nooit
meer zullen jullie als bekenden door mijn handen gaan.
Handenbindertjes! Voortaan zijn jullie vaat.
Hoor eens, we moeten redelijk zijn, het gaat niet aan
die conversaties na het ontbijt, hoe was de pap,
maakte het ei erg vlekkelig, is er niet al te hard
op je gebeten en was de rabarber verfrissend?

En douwderideine lepeltje mijn deukje mijn
klein fijn mongooltje, moet je door de molen?

O grote opscheplepel worden je kinderen nu voortaan
zonder aanzien des persoons door het water geslagen?

Wij moeten niet kinderachtig zijn. Warme sopjes
hebben hun tijd gehad. De wereld eist ons op
voor gewichtiger zaken. Mijn persoonlijkheid
bijvoorbeeld, moet nog ontplooid. Dat
kan natuurlijk niet met jullie, of met kopjes.

Judith Herzberg

*adres: Overtoom 22 C
1054 HJ Amsterdam*

Amsterdam 21/1/98

Beste Floris,

*feluklike bezitter van een afwasmachine. Ik had
je dit gedicht zonder verder commentaar kunnen
opsturen.*

*Met het aannemen der welvaart verzamel je steeds
meer objecten waar een stekker aan zit. b.v. lampen,
stofzuiger, strijkijzer, broodrooster, TV, VCR, compu-
ter, printer etc etc. Moeteloor richten deze objecten
zich naar jouw wil. Over hen ben je Heer en Meester.
Maar nu de "wereld" waar geen stekker aan zit...?
ie n. Gladie*